

In december 2019 heeft de plantenwerkgroep (PWG) Goeree-Overflakkee – Tholen een lijst met “kale” kilometer hokken doorgekregen van de validator van Floron. De oostkant van Goeree-Overflakkee is op een haartje na gevild, maar er zijn nog vele kilometerhokken als “mager” bestempeld. De PWG is natuurlijk heel blij dat eind 2020 in elk geval GO-oost dekkend is geïnventariseerd, maar een mooi streven is om daarna de soortenlijst per kilometerhok boven de 120 te tillen.

Vaste verzamelplek voor de werkgroep is Hetty's Friet geworden aan de Schaapsweg bij Ooltgensplaat. De kale hokken lagen allemaal op slechts 5 minuten rijden liggen van deze parkeerplaats. De afgelopen jaren gebeurde het regelmatig dat we behoorlijk tijd kwijt waren aan het elkaar opzoeken. De weg niet kunnen vinden of juist een andere parkeer plek bedoelen. Het is soms best zoeken in de polder.

Het eerste kilometerhok 2020 was aan de beurt op 12 mei. We waren met vier, dus twee groepjes gemaakt, de ene links de andere rechts. Na verloop van tijd zagen we elkaar niet meer.

Corrie en Kirsten waren dolblij want ze vonden een pracht watergang die een zijtak is van De Grote Kreek. Vorig najaar is deze kreek uitgedolven, dus alle mooie soorten stonden daar gewoon aan de oever: Rode ogentroost, Echte koekoeksbloem, Gele waterkers, Grote ratelaar, Kleverige ogentroost en al zulk moois. Mary en ik verdwenen tussen de “heuvels”, een kunstmatig opgeworpen stuk land waar vijvers waren gegraven en de grond geordend opgehoopt was.

De eigenaar kwam water sproeien want 't was vanaf 21 maart droog! Hij vertelde, veel te hebben aangeplant en dat er daarnaast ook behoorlijk wat soorten te vinden die hij niet kende, stellig uit zaadbanken van de afgegraven grond. We hebben afgesproken dat we van de zomer met de PWG nog een keer extra bij “zijn” stuk land komen inventariseren. Tot nu toe is dit nog niet gedaan, gezien de droogte. Toch gaf de lijst een mooie score: 227 soorten.

De volgende keer was een aangrenzend kilometerhok aan de beurt, ook weer een gedeelte van De Grote Kreek daarin, dinsdagmiddag 26 mei, met een soortenlijst van ruim 160. En ja hoor, weer prachtige namen: Bijenorchis, Rietorchis, Blauwe waterereprijs, Graslathyrus, Behaarde boterbloem. De koetjes in het graasgebied langs de kreek waren nogal nieuwgierig en opdringerig, maar we hadden een gast bij ons die fijn de dieren kon weglokken, zodat Mary en ik een stukje van het afgerasterde gebied konden bekijken. We moesten wel onder schrikdraad kruipen en door de brandnetels, maar ja, PWG-ers zijn niet zo benauwd!

Mary nog veilig op de stoel.

Vervolgens een polderweg plus aangrenzende dreef gedaan, waar bij Mary haar dregje uit de handen schoot, in de sloot. Corrie niet voor een kleintje vervaard, zei dat ze Mary wel zou vasthouden aan de bretels van haar tuinbroek, zodat ze het dregje kon grijpen. Beiden dachten NIET aan het elastiek van de bretels!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Mary heeft echt aan het water geroken, net boven het wateroppervlak was de maximale rek bereikt en zakte ze niet verder maar ze had toch de tegenwoordigheid van geest om haar apparaat te grijpen aan het lange blauwe touw; gered.

Maar wat zagen we ook: op een vrij ontoegankelijk gedeelte van De Groote Kreek was een dodelijk gladde groene vlakte, waar met drijfmest was geïnjecteerd en zeker niet voor de eerste keer! Alle bijzondere soorten, en daarmee ook de nectarvoorraad: verdwenen door de overbemesting. Ik had mijn "uniform" polo aan en de daar dichtbij wonende boerin was NIET blij met onze komst. Ze vertelde – na onze vraag naar de drijfmest - dat overal langs De Groote Kreek werd geïnjecteerd "Omdat de grassen en planten toch voeding moeten hebben om te groeien" We dronken thee langs de Groote Kreek met onze rug naar de zon want 't was heerlijk weer, gelukkig wel windkracht vijf. En tot besluit zakte Mary door een stoel!

En daarna kwamen we op de avondspeurtochten. We proberen altijd twee weken voor de langste dag tot ongeveer drie weken na de langste dag op een avond te gaan, dan hebben we net iets meer tijd EN het is dan vaak heerlijk weer. In de middag zweten we peentjes! We hebben wel eens een mede-speurheus, op de middagsessies in de zomer, achter de openstaande kofferklep moeten installeren, met het zitvlak in het koele gras: oververhitting.

Dinsdagavond 9 juni: Kirsten had weinig moed op de vondsten, ze vertelde dat 't een landbouwhok was, dus: Europese hanenpoot, Akkerdistel, Rietzwenkgras, Brandnetel!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Maar schijn bedriegt We deden eerst enkele velden en polderweggetjes waar alweer boeren kwamen aanrijden om te kijken wat we deden. Ineke en Kirsten zijn van de PR dus de anderen gingen rustig hun gang. Ineke was er niet bij dit keer dus Kirsten mocht het woord doen. De boeren zeiden tegen haar dat ze bang waren dat we iets aan het doodspuiten waren! TOPPUNT!!!!!! Alles was al doodgespoten.

Vervolgens nog enkele watertjes opgezocht, en: hoehoehoehoe, de Roerdomp in het riet, schitterend. We hoorden de vogel wel twintig keer roepen. Kirsten en ik waren samen en Mary met Anja. Jammer genoeg was het dregje zoekgeraakt. Deze is inmiddels weer gevonden in een doos met touwen!

Tot onze blijde verbazing vonden we langs de watertjes met natuurvriendelijke oevers vele prachtige soorten en ook met grote aantallen. Honderden Rietorchis, Kleverige Ogentroost, Grote ratelaar, Rode ogentroost, Zeegroene zegge, Zeegroene rus. De aantallen zijn nog niet exact bekend want Corrie heeft nog een kleine hoek te doen maar we scoren wel boven de 180 soorten. Het werd wel steeds kouder, op de terugweg naar Tholen 's avonds las ik 13 graden!

En als laatste van het eerste halfjaar 2020 een HNS kilometerhok: Het Nieuwe Strepen. Twee keer in het speurseizoen gaan verschillende liefhebbers een door Floron vastgesteld aantal uren de planten noteren. Deze keer dinsdagavond 23 juni een stukje Ooltgensplaat en de westelijke polders met watergangen. Bij de start gaf de thermometer 27 graden aan!

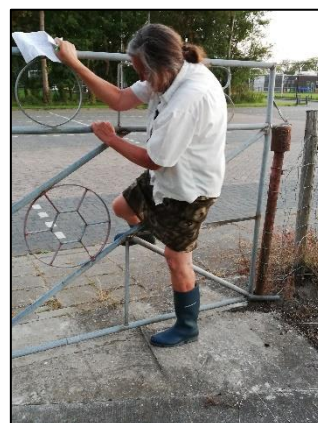
Kirsten en ik gingen noordwaarts richting dijk en Mary plus dregje – met Corrie als red-STER - oostwaarts richting watergangen. Ze vonden helaas geen bijzondere soorten: een bord met verboden toegang stond hier en daar maar ze lieten zich er niet door afschrikken. Lekker in het water gedregd en een aantal soorten boven water kunnen halen.

Wij kwamen bij een scherpe bocht in de weg met een leuk lijkende watergang links en rechts. Bij nader onderzoek viel dat wat tegen en bij de dijk stonden de hekken met scherpe toppunten tot in het water: geen toegang mogelijk, zelfs niet voor een ervaren "inbreker". Een wandelende mevrouw vertelde dat een eind verderop toegang tot de dijk was via een boerderij. We mochten 't in haar naam vragen om even de dijk te inventariseren; ze was ook zeer geïnteresseerd in ons doen en laten en wil graag een kopie van de soortenlijst rondom haar boerderij. Dit gaan we haar ook toesturen.

Geluk is met de domme: bij het oprijden van 't bedoelde boerderij kwam een "dikke slee" eraf met open ramen, en ja, even aanroepen kan altijd. Laat dat nou net de eigenaar zijn van het stuk ACHTER de dijk: een weide met zonnepanelen. Wij mochten er in want op dat moment werd schoonmaakwerk gedaan daar, dus het hek was open. Zo konden we twee vliegen in ene klap slaan: de zonnepanelenweide met de mooie bloemenrand, de coupure EN de dijk; helaas was die op dat stuk juist gemaaid.

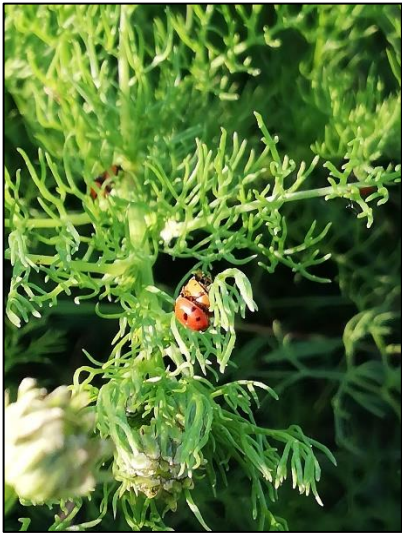
Ternauwernood kwamen we weer om 20.00 uur bij Mary en Corrie terug, zo veel tijd had de wandeling in beslag genomen. Het was een warme dag geweest en we hebben al om 20.15 koffie gedronken; Kirsten wilde om 20.30 naar huis.

Daarna nog een stukje polder gedaan waar we met een boer uit de buurt afspraken dat we volgend jaar in mei bij leven en welzijn zijn stukje "natuur" komen inventariseren zo'n 6.000 m²; en na de koffie met drie terug naar Ooltgensplaat waar we af en toe de auto parkeerden op een slordig stuk om de soorten te noteren. Tot besluit hebben we tot 22.00 uur de sporthoek bekeken, waar ik vast kwam te zitten in een hek bij het erdoorheen klimmen. En de slappe lach bevordert zo'n situatie niet

Tot besluit hebben we vastgesteld dat 't nog 24 graden was in het dorp!

Lenie Ponse, coördinator Plantenwerkgroep GO-oost/Tholen

Knusse lieveheersbeestjes

Bloeiend gras